

Mieczysław HUCAŁ

25 PUŁK ŁĄCZNOŚCI

Swoją „karierę” zawodową rozpoczynałem w 25 pułku łączności, który stacjonował wtedy w Twierdzy Modlin. Jako świeżo upieczony absolwent Wojskowej Akademii Technicznej trafiłem na stanowisko dowódcy plutonu w samodzielnej kompanii TI. Natomiast w momencie rozformowania jednostki zajmowałem stanowisko zastępcy dowódcy batalionu radiowego. Z sentymentu dla tego pułku chciałbym przybliżyć jego historię.

25 pułk łączności nie miał tradycji bojowych. Jego znacząca rola wynikała z usytuowania w Zgrupowaniu Jednostek Zabezpieczenia MON i powierzenia zadań organizacji łączności dla kierowniczych organów Ministerstwa Obrony Narodowej. Pułk powstał na bazie likwidowanych 61 i 65 batalionów łączności, które stacjonowały w Warszawie.

61 batalion łączności ZJZ MON powstał na bazie 1 Brygady Łączności w 1976 roku jako samodzielna jednostka licząca 322 żołnierzy. Na miejsce stacjonowania batalionu wyznaczono koszary przy ulicy Żwirki i Wigury w Warszawie. Do głównych zadań batalionu należało zabezpieczenie łączności Naczelnemu Dowództwu WP.

65 samodzielny batalion łączności powstał w maju 1945 roku. Jego etat liczył ponad 500 stanowisk służbowych. Miejscem stacjonowania batalionu były koszary w Bemowie koło Warszawy a od listopada 1945 koszary na ulicy Rakowieckiej.

Istnienie 25 pułku łączności datuje się od 1 lipca 1977 roku. Na miejsce jego stacjonowania wyznaczono część Twierdzy Modlin. Pułk podporządkowano Dowódcy Zgrupowania Jednostek Zabezpieczenia Instytucji Centralnych MON.

Dowódcą Grupy Organizacyjnej był **mjr Jerzy Antczak**. Zasadniczym zadaniem GO było przytrzymanie ludzi i sprzętu po rozwiązanych batalionach, przejęcie i przygotowanie terenu i obiektów w Twierdzy Modlin przewidzianych dla 25pł.

Twierdza Modlin z „lotu ptaka”

Pierwszym dowódcą pułku został **ppłk Stanisław Józwiak**. Przeformowanie pododdziałów zakończono bardzo szybko i już w lipcu wydzielono siły i środki do ćwiczeń Układu Warszawskiego FALA 77.

W 1978 roku głównym sprawdzianem wyszkolenia pułku były ćwiczenia LATO 78. Pułk przegrupował się w rejon ćwiczeń i rozwinął trzy węzły łączności w rejonach Oleszna, Karwic i Mirosławca. Nad całością czuwał osobiście ppłk Józwiak. Szkolenie, ćwiczenia to nie jedyne zadania pułku. Żołnierze brali czynny udział w pomocy lokalnym instytucjom i społeczeństwu. W lutym 220 żołnierzy rozkazem Dowódcy ZJZ skierowano do pomocy elektrociepłowni Siekierki, wielu żołnierzy odśnieżało tory oraz stację towarową Warszawa-Odolany. Na wiosnę żołnierze pułku walczyli z powodzią w okolicach Pułtuska.

Szef Wojsk Łączności gen. Pasternak wizytuje pułk - lipiec 1979r.

W styczniu 1982 roku nastąpiła zmiana dowódcy pułku, stanowisko to objął **mjr dypl. Andrzej Łuźniak**. Wiosną 1982 roku do koszar powróciły wszystkie pododdziały, które wykonywały zadania związane ze stanem wojennym. Rytm życia zaczęły wyznaczać ćwiczenia, sprawdziany, kontrole.

7 sierpnia 1986 roku nastąpiła kolejna zmiana dowódcy pułku. Obowiązki objął **pplk dypl. Jerzy Grzelczyk**. Miesiąc później komisja, której przewodniczył Szef Wojsk Łączności gen.bryg. Henryk Andracki dokonała kontroli kompleksowej jednostki. Zespół kontrolny wystawił pułkowi ocenę pozytywną. Kolejnym sprawdzianem, tym razem gotowości bojowej były ćwiczenia mobilizacyjne, w ramach których uzupełniano pułk do etatu wojennego w miejscu stałej dyslokacji. Na podstawie przebiegu ćwiczeń komisja sztabu Generalnego WP również wystawiła ocenę pozytywną. Przez te kilka lat pułk znacznie się rozrósł, przejmował kolejne obiekty, poprawiono bazę szkoleniową, wybudowano garaże.

Zawody w ładowaniu magazynka /z zawiązanymi oczami/ na czas pod czujnym okiem sojuszników

Kompania honorowa 25pł, dowodzi Andrzej Kopytko

Rok 1989 to przełom w armii, która tak jak całe państwo, przechodzi polityczną i organizacyjną transformację. Miało to też wpływ na 25pł.

Na podstawie zarządzenia Szefa Sztabu Generalnego WP z sierpnia 1989 dowódca ZJZ MON wydał rozkaz w sprawie przeformowania i przedyslokowania 25pł do miejscowości Białystok. Pułk zajął koszary po rozformowanym 2 Podlaskim Pułku Łączności WOWewn. Oczywiście przejęto też część kadry i sprzętu po rozwiązywanej jednostce. Pułkiem nadal dowodził płk Jerzy Grzelczyk.

Pierwszym pododdziałem przeniesionym do nowych koszar była kompania młodego rocznika, natomiast zasadnicze siły pułku rozpoczęły przenosiny od stycznia 1990 roku. Koszary po 2 pułku łączności wyglądały znacznie lepiej niż te, pozostawione w Modlinie. Zwarty kompleks obiektów, dobrze utrzymane garaże, warsztaty i inne budynki dobrze rokowały na przyszłość.

Można śmiało powiedzieć, że w Białymstoku powstała osobowo nowa jednostka. Przez pewien czas scalanie i cementowanie kadry modlińskiej i białostockiej przybierało różne formy, te oficjalne ale i te z pogranicza westernu. Umiejętności fachowe potwierdzono w ramach ćwiczeń UW LATO 90. Pododdziały wykonały zadania wzorowo, były to już ostatnie ćwiczenia międzynarodowe w ramach „sypiącego” się paktu.

Święto Wojska Polskiego - Białystok 1991r.

Znaczenie jednostki w Białymstoku wzrosło tak bardzo, że poznaniem pułku zainteresowani byli attache państw zarówno wschodnich jak i zachodnich. Pokaz dla nich w październiku 1992 roku wykazał dużą sprawność organizacyjną dowództwa i dobre wyszkolenie żołnierzy.

Pułk stale się rozbudowywał, w krótkim czasie ukończono budowę kolejnych garaży, odremontowano bazę szkoleniową, w maju 1992 roku oddano do użytku dużą stację diagnostyczną dla wszystkich rodzajów pojazdów. Była to najnowocześniejsza stacja diagnostyczna w całym WOW. W następnym roku uruchomiono myjnię dla pojazdów samochodowych o zamkniętym obiegu wody. Te i inne przedsięwzięcia, fachowość kadry, wyniki kontroli, pozwoliły wynieść pułk do grona najlepszych w Wojsku Polskim.

Sala szkoleniowa „radio” - Białystok 1991r.

7 maja 1992 roku płk Grzelczyk przekazał obowiązki dotychczasowemu szefowi sztabu **płk Włodzimierzowi Niedźwieckiemu**.

Pasmo udanych przedsięwzięć szkoleniowych i organizacyjnych przyniosło sukcesy i 22 października 1992 roku dowódca pułku odebrał z rąk Prezydenta RP Lecha Wałęsy „Medal za wybitne osiągnięcia w służbie wojskowej”. Sukces tej samej miary został powtórzony w następnym roku.

Dowódca pułku płk Niedźwiecki odbiera gratulacje z rąk Prezydenta RP

Ćwiczenie „Wrzesień '93”

3 listopada 1993 roku z rąk Szefa Sztabu Generalnego WP dowódca pułku przyjął Znak Honorowy Sił Zbrojnych RP. Na uroczystości byli obecni: Prezydent, Premier i Marszałek Sejmu. Wyróżnienie to ponownie usytuowało pułk wśród najlepszych w Wojsku Polskim.

Za uzyskanie najlepszych wyników

w działalności służbowej

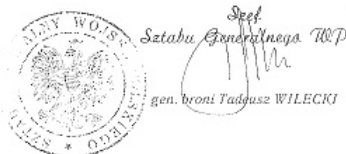
w roku 1993

wyróżniam

25 Pułk Łączności

Znakiem Honorowym

Sił Zbrojnych RP

Warszawa 3 listopada 1993 r.

Można powiedzieć, że był to sukces na pożegnanie, gdyż do pułku dociera decyzja o jego rozwiązaniu. Coraz częściej koszary przeglądają przedstawiciele WOW i 1DZ. To oni będą nowymi gospodarzami koszar.

Rok 1994 jest ostatnim dla 25 pułku łączności. Mimo to rytm szkolenia w pierwszym kwartale był w pełni zachowany - trwały ćwiczenia i treningi, wcielenie wiosenne przebiegało normalnie. W drugim kwartale ruszają duże transporty sprzętu, głównie do KOW, odbywają się rozmowy kadrowe.

*Białystok 1994r. - od lewej: z-ca d-cy batalionu radiowego /autor artykułu/,
d-ca kompanii logistycznej st.chor.sztab. Żodzick,
ostatni d-ca batalionu radiowego mjr Sobolewski*

Uroczystość rozformowania 25 pułku łączności i odprowadzenie sztandaru do muzeum WP jest ostatnią wielką uroczystością. Zamknęła ona chlubną tradycję pułku.

Na „gruzach” pułku sformowany został 25 batalion łączności, któremu na miejsce stacjonowania wyznaczono Skierniewice. Dowodzenie nim powierzono dotychczasowemu dowódcy batalionu radioliniowego **kpt. Zbigniewowi Wesolowskiemu**. Ale to już inna historia ...

Literatura:

„25 Pułk Łączności - zarys historii” - S. Wandałowicz, K. Rogacz. Białystok 1994